

Warszawa, 22 grudnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

C 11 d 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25626.

Kl. 23 e, 1.

Friedrich Otto Schlotterbeck
(Drezno, Niemcy).

Sposób wytwarzania trwałych środków do prania zawierających nadwęglany.

Zgłoszono 6 czerwca 1935 r.

Udzielono 18 października 1937 r.

Pierwszeństwo: 9 czerwca 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy wytwarzania trwałych środków do prania, zawierających nadwęglany, w skład których obok materiałów, zawierających tlen aktywny, wchodzi: proszek mydlany i soda oraz ewentualnie szkło wodne lub inne zwykle stosowane składniki.

Do wytwarzania środków do prania, zawierających sole kwasów nadtlenowych, stosowano dotychczas nadborany, zwłaszcza nadboran sodowy, z tego względu, iż w mieszaninie z mydłem, sodą, szkłem wodnym i materiałami podobnymi substancje te wykazywały znaczną trwałość.

Przeprowadzone próby wytwarzania takiego rodzaju środków do prania z zasto-

sowaniem nadwęglanu nie doprowadziły do zadowalających wyników. Mieszaniny, zawierające nadwęglan, proszek mydlany, sodę i, ewentualnie, szkło wodne w ilościach zwykłych, wykazały bardzo małą trwałość, przy czym tracą one w stosunkowo krótkim czasie większą ilość tlenu aktywnego, w nich zawartego. Również doświadczenia, przeprowadzone w celu otrzymywania trwałych tego rodzaju środków z utrwalaczami lub przez powleczenie nadwęglanu substancjami utrudniającymi zwilżanie, nie doprowadziły do pożądanego rezultatu.

Stwierdzono, że trwałe mieszaniny nadwęglanów z mydłami, sodą i innymi zwykle stosowanymi składnikami środków do pra-

nia można otrzymać wówczas, gdy składniki mieszaniny podda się odwodnieniu tak dalece, żeby łączna zawartość wilgotności w mieszaninie wynosiła mniej niż 25%. Tego rodzaju mieszaniny wykazują znacznie zwiększoną trwałość. Mieszaniny, których łączna zawartość wilgotności wynosi nie więcej niż 10%, np. 5 — 7%, wykazują trwałość, która nie ustępuje znanym środkom do prania, zawierającym nadborani potasowcowy. Środki do prania według wynalazku, zawierające nadwęglan, pozostają niezmiennie nawet po upływie wielu miesięcy leżenia.

Do nadwęglanu można ponadto dodać utrwalacza, np. krzemianu magnezu. Zamiast lub obok mydła można również stosować namiastki mydła, np. sulfoniany alkoholi tłuszczowych.

Proponowano już wytwarzanie trwałych mydeł, pozbawionych wody, przez zmydlenie rozszczepionych lub destylowanych kwasów tłuszczowych za pomocą bezwodnej sody kalcynowanej i dodawanie do tak otrzymanej mieszaniny z mydła, dwuwęglanu i soli kwasów nadtlenowych np. nadwęglanów.

Ponieważ trwałość nadwęglanów, jak wiadomo, zwiększa się przy zmniejszającej się ich alkaliczności, to należało przypuszczać, że trwałość tego rodzaju produktów

jest wywołana obecnością dwuwęglanu (kwaśnego węglanu sodu).

Nie można było z tego faktu wynioskować, że dzięki zwykłemu zmieszaniu nadwęglanu z proszkiem mydlanym, sodą i innymi zwykle stosowanymi składnikami dwuwęglanu można otrzymywać trwałe środki do prania, jeżeli zawartość łączną wody w mieszaninie sprowadzi się poniżej 25%, najkorzystniej od 5 do 10%.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania trwałych środków do prania, zawierających nadwęglany i składających się z mieszaniny nadwęglanów, mydeł względnie namiastek mydła, sody i, ewentualnie, jeszcze innych składników, np. szkła wodnego, jednak bez dodatku dwuwęglanów, znamieny tym, że nadwęglanów, ewentualnie w znany sposób utrwalonych, dodaje się do składników mieszaniny, poddanych odwodnieniu tak dalece, aby łączna zawartość wody w mieszaninie wynosiła mniej niż 25%, najkorzystniej od 5 do 10%.

Friedrich Otto
Schlotterbeck.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.